

NGHĨN THAU

Huyền Thị Bê

Trong cái không khí vắng lặng của một ngày chủ nhật buồn. Theo lệnh của Yahoo, tôi đang chuyển những hình ảnh, từ Yahoo sang laptop của mình. Chợt nhìn thấy slideshow” Thương Tình Ca”, của anh gởi tặng có lẽ đã lâu lắm rồi! và tôi đã nghe đi, nghe lại nhiều lần, tôi “click” và lại nghe... .... Diu nhau đi trong ánh sáng...Diu nhau đi trên phố vắng... Trong cái ánh sáng huyền ảo, của những ngọn đèn lấp lánh, phản chiếu qua những ô cửa sổ đầu đó..Khi người ta yêu nhau, tất cả chung quanh đều trở thành vô nghĩa. Thời gian như ngừng trôi, không gian lắng đọng...

Chỉ còn ta và người với những giấc mơ vàng,, nhẹ nhàng như tơ trời lãng đãng. Một cõi thiên đường đang ở trước mắt ta, với vô số hoa , bướm muôn màu sắc sỡ, tiếng hót mừng của muôn chim và tiếng reo vui của muôn thú...Ánh trăng trải dài trên đường đi.Ta rón rén, khẽ khàng với nhịp chân ... vì ta sợ rằng trăng sẽ tan, vỡ thành muôn ngàn hạt sáng , hòa lẫn vào bóng đêm , bỏ ta lại với muôn vàn tiếc nuối....

Và họ nhắc nhở nhau :”Đừng cho không gian đọng thời gian”. Vì thời gian là điều mà con người sợ nhất,nó sẽ cuốn trôi tất cả,...Tình yêu,tiền tài,danh vọng và nhất là sắc đẹp,... Rồi mơ hồ họ đưa nhau vào cõi vô biên , nơi mà không còn ai, chỉ còn lại hai người với tiếng hát ru triền miên của chim uyên... Tiếng đàn ca của tiên nữ, tiếng suối chảy róc rách... Tiếng... Thật là tuyệt vời phải không anh? Rồi họ đưa nhau về chốn không tên, Anh có biết nơi này không??? Theo tôi ở nơi này Lưu Thần và Nguyễn Triệu đã được gặp Tiên!!!... Rồi mặc đời quên, không bến , không thuyền, hết câu nguyên... Mãi thả hồn theo bài hát tôi thật sự bị bất ngờ: Như vậy họ...

Trời ơi! Sao lại có thể như thế được chứ! Sao lại phải dìu nhau sang bên kia thế giới??? Dìu nhau nướng thân ven chín suối???... Là bạn của cả hai người tôi xin có một lời và chỉ một lời thôi “ Thế giới này tuy” nghiệt ngã”,nhưng cũng còn đẹp lắm!”Có thể nơi đây họ không cần hai bạn, nhưng ở đâu đó trên cõi thế gian này, có vô số trại nuôi dưỡng trẻ mồ côi, viện dưỡng lão, những nhà thương, bệnh viện và những tai nạn thảm khốc xảy ra từng ngày ,... Những nơi vùng sâu, vùng xa heo hút , người dân nghèo nơi đây phải đối mặt với gió, mưa, bão, lũ, những ngày tháng hạn hán kéo dài...

Họ đang cần sự giúp đỡ của hai bạn, Nếu có khả năng về tài chánh thì tốt, còn không bạn có thể trao tặng cho họ những ánh mắt chia sẻ, những nụ cười thông cảm,những lời động viên ân cần ... và những nụ hôn nhân ái... May ra ta có thể làm dịu bớt nỗi nhớ nhung, của những cụ già mòn mỏi vì nhớ thương con, thương cháu.Cho những em bé bất hạnh, có được tình thương của mẹ, của cha, của gia đình...

Cho những bệnh nhân nghèo thêm sức mạnh, để chiến đấu với những cơn đau từng ngày, hành hạ thân thể họ vì những căn bệnh quái ác, mà không có tiền mua thuốc, không có tiền để trả cho một cuộc phẫu thuật...

Và tôi cũng vì những điều tưởng chừng như đơn giản đó làm cho say mê, tôi không còn cảm thấy cực khổ hay vất vả, khi phải sống và làm việc xa nhà trong điều kiện cực kỳ thiếu thốn.

Bạn cứ tin tôi đi, có thể lúc đầu vì chưa quen, bạn sẽ cảm thấy hơi tiếc, khi phải bỏ ra một số tiền mà bạn hoàn toàn, không có thể thu lại bất cứ một thứ vật chất, lợi nhuận nào... Nhưng bạn cứ nghĩ tới khuôn mặt của những em bé, đang âu sầu vì đói bỗng trở nên tươi tỉnh đáng yêu, khi nhận được từ tay bạn gói xôi hay khúc bánh mì.

Bạn hãy nhìn dáng đi liêu xiêu của những đứa trẻ, suốt ngày ở bãi rác cố tìm một thứ may ra còn dùng được... Những em bé này sẽ hạnh phúc biết bao nhiêu, khi được bạn đỡ đầu, và cho sách vở để được đến trường... và bạn đừng quên...

Còn nhiều và rất nhiều những cụ già neo đơn, còn hoặc không còn người thân, đang tá túc trong viện dưỡng lão, họ rất cần sự thăm hỏi động viên của bạn. Đâu đó trên mảnh đất này... ..Còn nhiều và rất nhiều ... Bạn đừng đợi phải có thật nhiều tiền ... Vì không biết bạn sẽ phải đợi trong bao lâu?...và đến bao giờ? Hãy bắt đầu đi rồi bạn sẽ thấy” cuộc đời vẫn đẹp sao?... , tình yêu vẫn đẹp sao?” ...

Vâng còn nhiều và rất nhiều bạn ạ! cứ nghe tôi và làm theo lời tôi bạn sẽ thấy lòng thanh thản... Có thể bạn sẽ trở lại yêu đời, yêu người, và yêu cuộc sống, mà có lúc bạn tưởng chừng như không còn có thể...

Là con người không ai được chọn chốn sinh ra, nhưng ta có thể chọn cho mình, những việc làm... hãy vì mọi người đang cần ta mà làm việc bạn nhé.!

Tôi không nói với bạn bằng giáo điều của Phật, của Chúa của các đấng tiên tri cao cả, mà tôi nói với bạn bằng lòng chân thành, và sự hiểu biết nhỏ nhoi của mình,... Hy vọng bạn sẽ tìm được niềm vui cho riêng mình...

Bây giờ bạn hãy mở lòng ra, và tha thứ cho lỗi lầm của người khác. Hãy yêu thương dù lòng ta đang giận dữ. Bạn hãy cho đi, cho tất cả những gì bạn có thể.

Việc sang bên kia thế giới, trước sau gì bạn cũng được toại nguyện, hãy từ từ... Vì cuộc đời này khi ta sinh ra là đã hẹn có ngày đi. Và hãy nhớ là khi ra đi ta sẽ chẳng mang theo được gì?

Vì thế đừng vội vàng, hãy làm hết sức mình cho những việc có ích, hãy vì mọi người,... Để rồi đến lúc ra đi ta sẽ được thanh thản. Lúc đó ta sẽ đi nhau sang bên kia thế giới,... Sẽ đi nhau đưa nhau vào nghìn thu bạn nhé.../

Huỳnh thị Bê-Việt Nam